వానకారు కోయిల

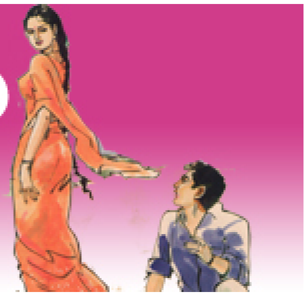

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

అతను అక్కడే గుమ్మం పట్టుకుని చిరునవ్వు చిలికిస్తూ నిలబడ్డాడు.

వాసవికి ఎంతో నిస్సహాయంగా ఉంది. డాడీకి తెలియదు. నా శత్రువు నా యింట్లోనే తిష్టవేసాడని అనుకుంది మనసులో.

అతన్ని వెళ్ళిపొమ్మని గట్టిగా చెప్పాలనుందామెకు. కానీ నోరు పెగలటంలేదు. అతను తనకి శత్రువో, మిత్రుడో అర్థంకావడంలేదామెకు. అయినవాళ్ళందరికీ చాలా దూరంలో వున్నప్పుడు ఉన్న ఊళ్ళో శత్రువు తారసపడినా మాట్లాడాలనిపించే ఆరాటం ఆమెకు కూడా కలుగుతోంది.

ముఖ్యంగా తన తండ్రి ఆరోగ్యం గురించి అడగాలని ఉంది. కానీ ఎలా అడగాలో తెలియని స్థితి.

"మీరు డాడీ గురించి కంగారు పడొద్దు. ఆయనిప్పుడు బాగున్నారు. కానీ ఎలాంటి ఎక్సయిట్‌మెంట్ కలిగించే విషయాలూ చెప్పొద్దన్నారు డాక్టరు. మీరు సడెన్‌గా నా గురించి చెపితే ఆయన మరోలా ఫీల్ కావొచ్చు" అన్నాడు అనంత్.

"డాడీని..డాడీని నీవు చూసావా?" అంది వాసవి నీరసంగా.

"చూడాలనే వెళ్ళాను. ఆయనకి నా మీద బాగా కోపంగా ఉంది. రావడానికి వీలులేదని అన్నారు. ఆయనకి కోపం తెప్పించడం మంచికాదని వెళ్ళడం మానేసాను. కానీ ఆయన యోగక్షేమాలు వేరుగా కనుక్కుంటూనే ఉన్నాను. ఆయనకేం ఫరవాలేదు. మీరు కంగారు పడకండి అన్నాడు అనంత్.

"నేను.. నేను డాడీని చూడాలి" అంది వాసవి ఆందోళనగా "మీరలా కంగారు పడొద్దు. ఆయన బాగానే ఉన్నారు" అన్నాడు అనంత్ అనునయంగా.

"నో! నేను వెళ్ళి తీరాలి. నాకు ఫ్లయిట్ టిక్కెట్ బుక్ చేయండి" అంది వాసవి.

వాసవి మనస్తత్వం తెలిసిన అనంత్ ఒక్క క్షణం మాట్లాడలేదు.

"మీ యిష్టం. కానీ సార్ లేనప్పుడు మీరు వెళ్ళడం బాగుండదేమో ఒక క్షణం ఆలోచించండి" అన్నాడు అనంత్.

వాసవి అతనికేసి తీవ్రంగా చూసింది.

"ఏది బాగుంటుందో బాగుండదో మీరు చెప్పనక్కరలేదు. టిక్కెట్ తెప్పించడమే మీ పని" అంది విసురుగా.

"సారీ మేడమ్" అన్నాడు అనంత్ జంకుగా.

అతను వెనక్కి తిరిగాడు.

రెండడుగులు వేసి ఆగి "మీరొకసారి బయటకి రాగలరా?" అన్నాడు చాలా వినయంగా.

"ఎందుకు?"

"గార్డెనింగ్ అంటే మీకు చాలా యిష్టమని, మంచి మంచి పూల మొక్కలు తెచ్చి గార్డెన్ రీమోడల్ చెయ్యమని సార్ చెప్పారు. మొక్కలు వచ్చాయి. ఒకసారి వాటినెలా అమర్చాలో మీరు చెబితే" అంటూ అతను సంశయంగా వాసవి ముఖంలోకి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"ఇప్పుడు నేనేం చెప్పను. చెప్పలేను. మీ యిష్టం వచ్చినట్లు చేసుకోండి" అంటూ హిస్టీరికల్‌గా అరిచింది వాసవి.

అనంత్ మరేం మాట్లాడలేనట్లు వెను తిరిగాడు.

"మిస్టర్ అనంత్" ఆమె కంఠస్వరానికి అతను ఉలిక్కిపడ్డట్లుగా ఆగిపోయాడు.

"నువ్వు నువ్వు నేనిక్కడ ఉన్నానని తెలుసుకునే వచ్చావు కదూ" ఎంత గంభీరంగా అడుగుదామని అనుకున్నా ఆమె గొంతు సన్నగా వణికింది.

అనంత్ విస్మయంగా చూసాడు.

"నాకు తెలుసు నువ్వు నన్ను, మా డాడీని సాధించాలని ఈ రకంగా నా జీవితంలో ప్రవేశించావు" అంది వాసవి తిరిగి ఆవేశంగా.

అనంత్ కళ్ళు పెద్దవి చేసాడు.

"నీ పురోభివృద్ధికి డాడీ ఎంతగానో సహాయపడ్డారు. నేను సరేసరి. నిన్ను ఎంతగానో అభిమానించాను. దానికి ఫలితంగా ఋణం తీర్చుకోవాలని యిలా నా వెంటపడ్డావ్ అవునా?" వాసవి హేళనగా నవ్వింది.

అనంత్ పెద్ద రాయితో నెత్తిమీద కొట్టినట్లు దిమ్మెరపోయి చూసాడు.

"నువ్వు యింత దుర్మార్గుడవని, తిన్న యింటి వాసాలు లెక్కపెట్టేవాడివని"

"ప్లీజ్ స్టాపిట్ వాసవీ" అనంత్ ఆవేశంగా అరిచాడు.

వాసవి హేళనగా చూసింది.

"నువ్వు నమ్మినా నమ్మకపోయినా నేను నిజం చెబుతున్నాను. నాకు నువ్విక్కడ వున్న సంగతి నిన్న నిన్ను చూసేవరకూ తెలియదు. నీ పెళ్ళి మరొకరితో కాబోతున్నదన్న సంగతి తెలియగానే నేను హైదరాబాదు వదిలేసి ఎటెటో తిరిగాను. తిరిగి నా మనసు స్థిమితపడ్డాక హైదరాబాదు వెళ్ళాను. వెళ్ళగానే మీ డాడీకి బాగోలేదని తెలిసింది. చూడాలని ప్రయత్నించాను. ఆయన నా ముఖం చూడ్డానికి అంగీకరించలేదు. అదంతా నా దురదృష్టం. నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటే ఎవరికయితే కోపం వస్తుందని భయపడ్డానో ఆయనకి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనందుకు కోపం రావడం నా బేడ్‌లక్ కాకపోతే మరేమిటి? చివరకు ప్రైవేట్ సెక్రటరీ కావాలని మీ వారు చేసిన ప్రకటన చూసి దూరంగా వెళ్ళిపోవచ్చుని అప్లయ్ చేసాను కానీ యింత విచిత్రంగా తిరిగి నీ దగ్గరకే వస్తున్నట్లు నాకు తెలియదు. నా ఉనికి నీకు కోపం తెప్పిస్తే చెప్పు సార్ వచ్చాక రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపోతాను. కానీ నన్ను నయవంచకుడిగా దుర్మార్గుడిగా మాత్రం జమకట్టకు. అది నేను భరించలేను. నేను బలహీనుణ్ణి కాబట్టి చేతికి అందిన వజ్రాన్ని వదులుకున్నాను. అందుకు నా జీవితమంతా విచారిస్తాను. కానీ నా ప్రాణంలో ప్రాణంగా ప్రేమించిన వ్యక్తికి హాని తలపెట్టే నీచుణ్ణి మాత్రం కాదు. అనంత్ ఆ మాటలు చెప్పి వేగంగా అక్కణ్ణుంచి కదిలిపోయాడు.

వాసవి అతను వెళ్ళిన వేపు నిరుత్తరాలయి చూసింది.

జగదీష్‌కి ఎలాగయినా సమర్ధించి చెప్పి అతన్ని ఉద్యోగంలోంచి తీసెయ్యాలన్న ఆమె నిర్ణయం అనంత్ మాటలకి గాలికి చెల్లా చెదురయి మబ్బుల సమూహంలా తేలిపోయింది.

గుండెలో ఏ మూలో అతని పట్ల వున్న ప్రేమ అతన్ని క్షమించేటట్లు చేసింది.

అతనివల్ల తన జీవితానికే భయంలేదన్న నిశ్చింత దొరికాక ఆమె తేలిగ్గా గాలి పీల్చుకుంది.

వాసవి జగదీష్ గదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆ గదిలో వున్నవన్నీ ఖరీదైన వస్తువులే కానీ ఏమీ వాటి వాటి స్థానాల్లో లేక చిందర వందరగా ఉన్నాయి.

పనివాళ్ళు ఎంతమంది వున్నా ఇల్లాలు లేని యిల్లు ఎలా పొందికగా ఉండదో ఆ గది చూస్తే అర్థం అవుతుంది.

వాసవి మంచంమ్మీద బట్టలన్నీ తీసి క్రింద పడేసింది.

వార్డు రోబ్‌లోంచి కొత్త కర్టెన్స్ తీసి గుమ్మాలకి కిటికీలకి అమర్చింది. బ్రష్‌తో షో కేసులోని బొమ్మలమీద మట్టిని మెల్లిగా దులిపింది.

ఎక్కడెక్కడి కలక్షన్సోగానీ అవి ప్రాణం పోసుకున్న మనుషుల్లా జీవం ఉట్టిపడుతున్నాయి.

వాసవికి జగదీష్‌ని ఆశ్చర్యపరచాలని ఆ గదిని చూసి అతను సంతోషపడాలని తనే ప్రత్యేకంగా ఆ గదిని సర్దిందన్న విషయం అతనికి తెలియాలని ఆరాటంగా ఉంది.

అతనంటే తనకి భయంలేదని అతను పులి తను లేడి కాదనికూడా అతనికి చెప్పాలని ఆమెకు కోరికగా ఉంది.

తన మనసులో ఏ అయిష్టతా లేదని అతనితో అన్ని విధాలా జీవితాన్ని పంచుకోవటానికి తను సిద్ధమేనని ఆ గది చూడగానే అతనికి తెలియాలన్నది ఆమె ఉద్దేశం.

అందుకే వాసవి చాలా కష్టపడి పనివాళ్ళ సహాయం లేకుండా ఆ గదిని అందంగా సర్దసాగింది.

ఎక్కడి వస్తువులు అక్కడ పెట్టినందుకే ఆ గది ఇంద్రభవనంలా మెరిసిపోతోంది.

వాసవి శంకర్‌ని పిలిచి కార్పెట్ దులిపి వేయమని చెప్పి గదిని అన్ని కోణాల్లో చూడసాగింది.

ఫ్లవర్ వాజుల్లో వున్న ప్లాస్టిక్ పూలని చూడగానే ఆమెకి అసహ్యం వేసింది. వాటిని తీసి వేస్ట్ బాస్కెట్‌లో వేసేసింది చిరాగ్గా "శంకర్, తోటలోని పూలు తీసుకురా" అంది వాసవి.

శంకర్ వెళ్ళబోతుంటే ఏదో గుర్తొచ్చినదానిలా వాసవి "నీకు తెలియదులే నేనే తెస్తాను" అంటూ మెట్లుదిగి హాల్లోంచి బయటకొచ్చింది. ఆమె కళ్ళు అక్కడి మార్పులు చూడగానే ఆశ్చర్యంతో విశాలమయ్యాయి. వరండా పొడవునా కుండీలలో పలకరిస్తోన్న రకరకాల గులాబీలు.

ఎదురుగా వున్న మర్రిచెట్టుకి అందంగా ఊగుతున్న రెండు ఉయ్యాలలు.

గుబురుగా పెరిగిన చాలా వృక్షాలు నరికేసినట్లు తెలియకుండా చేసి నీట్‌గా ఉన్నాయి.

పెరిగిన గడ్డి కటింగ్ వల్ల పచ్చిక తివాసీలా మెరుస్తోంది.

చెట్లమధ్యనుంచి ఆకాశం అందంగా కనిపిస్తోంది. తనకిష్టమైన గులాబీలని చూసి వాసవి మనసు ఆనందంతో నర్తించింది.

ఒక్కరోజులో యిన్ని మార్పులా? తను గమనించలేదు. వాసవి దానికి కారకులెవ్వరో ఊహించింది. ఆమె అవుట్ హౌవుస్ వేపు చూసింది.

అక్కడ వరండాలో తననే నవ్వుతూ గమనిస్తోన్న అనంత్‌ని చూసి ఆమె మెల్లిగా తల తిప్పింది.

అతను మెల్లగా తనవేపే రావడం గమనించి ఆమె అడుగు వెయ్యలేనట్లు నిలబడిపోయింది.

అనంత్ ఆమెకు దగ్గరగా వచ్చాడు.

"నాకు తోచినట్లు చేసాను మీకు నచ్చిందా?" అన్నాడు.

వాసవి మాట్లాడలేదు.

"ఇదిగోనండి మీ ఫ్లయిట్ టిక్కెట్" అతను అందిస్తుంటే వాసవి మెల్లిగా చెయ్యిచాచి అందుకుంటూ "థాంక్యూ" అంటూ గొణిగినట్లు అంది.

అనంత్ బదులుగా "ఇటీజ్ ఏ ప్లీజింగ్ డ్యూటీ టు సర్వ్ యూ" అన్నాడు మెల్లిగా.

వాసవి తలతిప్పి చూసి వడివడిగా లోపలికి నడిచింది.

అతని చూపులు తనని వెంబడిస్తున్నాయనే ఊహతో ఆమె అడుగులు తడబడ్డాయి.

11

''మేడమ్''

నిలువుటద్దంలో చీర సరిచేసుఉకుంటున్న వాసవి వెనుతిరిగి చూసింది.

అక్కడ అనంత్.

''మీకు ఫ్లయిట్‌కి టైమవుతోంది'' అన్నాడతను.

''జస్ట్ ఎ మినిట్'' అంది వాసవి పమిటకి బ్రోచ్ తగిలిస్తూ.

''ఓ.కె మేడమ్'' అనంత్ చిరునవ్వు నవ్వి వెనుతిరిగాడు.

అతను మెట్లు దిగతుంటే అతని వేపు కన్నార్పకుండా చూసింది వాసవి.

అతను స్నఫ్ కలర్ సూట్ వేసి టై కట్టుకున్నాడు. ఎగదువ్విన ఉంగరాల క్రాఫ్ సముద్రపుటలల్లా గాలికి కదులుతోంది. ఆ నవ్వు ఆ నడక వాసవికి ఏవేవో తీపి జ్ఞాపకాలు.

సూట్ చాలామంది వేస్తారు. ఎవరో ఎందుకు జగదీష్ ఎప్పుడూ సూట్‌లోనే ఉంటాడు. ఆ డ్రస్ అతనికి అందం తేకపోగా సూట్ అందమే చెడిందేమోననిపిస్తుంది వాసవికి.

అనంత్‌లోని గొప్ప ఆకర్షణ అతని శరీర నిర్మాణం, కంఠస్వరం, చూపులు.

సూట్‌లో ఆడవాళ్ళ గుండెల్ని అల్లరి పెట్టేంత సమ్మోహనంగా వున్న అనంత్‌ని చూడగానే క్షణకాలం ఆమె మనసు నిశ్చలత్వాన్ని కోల్పోయింది.

వాసవి వివేకం తెచ్చుకుని తల విదిలించుకుంది. పర్స్ చేతిలోకి తీసుకుని ''శంకర్'' అంటూ కేకపెట్టింది. శంకర్ రాకపోగా క్రిందనుండి ఏదో ఘర్షణ వినబడుతోంది.

అనంత్ గొంతు తీవ్రస్థాయిలో వుంది. అవతల గొంతు ఎవరిదో అంతుబట్టడంలేదు వాసవికి.

''యూ స్కౌండ్రల్! గెటవుట్'' అనంత్ గట్టిగా అరుస్తున్నాడు.

వాసవి గబగబా నాలుగుమెట్లు దిగింది.

ఎదురుగా ముత్తు.

వాసవి ఎదురొచ్చిన ముత్తువేపు చిరాగ్గా చూసింది.

ముత్తు వాసవి కోపాన్ని పట్టించుకోలేదు.

రెండు చేతులూ మెట్లకి అడ్డంగా చాపింది.

అలా చాపిన చేతులు చలిజ్వరం వచ్చినట్లు వణుకుతున్నాయి. ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోన్న ఆందోళన.

వాసవి ముత్తు విపరీత చేష్టలకి నివ్వెరపోయినట్లు చూసింది. ముత్తు తమిళంలో ఏదో అంటోంది. వాసవికి అర్థం కావడంలేదు. వాసవి ముత్తుని లక్ష్యపెట్టకుండా ముందుకి దిగబోయింది.

ముత్తు స్టెయిర్ కేస్ రెయిలింగ్‌ని చేతులతో ధృఢంగా పట్టుకుంది. ''దయవువణ్ణి (సెయిదు) కీళెవరాదె అందరవుడీ ఇరకాయిన్.''

వాసవికి అర్థమైపోయింది. తను క్రిందకి రావటాన్ని ముత్తు అభ్యంతరపెడుతోంది.

గుంటకళ్ళు, కోరపళ్ళు, కాలినట్లుండే వళ్ళు. ముత్తుని ఎన్నిసార్లు చూసినా కంపరమే వాసవికి.

''ముందా చెయ్యి తియ్యి'' అంది వాసవి అసహనంగా. ముత్తు వినిపించుకోనట్లు మరో మెట్టు పైకెక్కింది.

దానిదగ్గర అదోలాంటి మురికి వాసన గుప్పుమంది.

వాసవి ఖర్చీపు ముక్కుకి అడ్డంగా పెట్టుకుంది. అవతల ఫ్లయిట్ టైమయిపోతోంది. ముత్తుకేమన్నా పిచ్చెక్కిందా?

వాసవికి ఒకపక్క భయంగా మరో పక్క దాన్ని కప్పేసేంత కోపంగానూ ఉంది.

"శంకర్" వాసవి మరోసారి కేక పెట్టింది.

ఉహూ! అవతల ఘర్షణ గట్టిగా వినబడుతోంది.

వాసవి ఇక సహించలేనట్లు ముత్తు చెంపమీద లాగికొట్టింది. ఈ హఠాత్పరిమాణానికి ఉలిక్కిపడ్డట్లు రెయిలింగ్ మీద చేతులు తీసేసి చెంప నిమురుకుంది ముత్తు.

ఆ దెబ్బదాటికి దాని కళ్ళనిండా నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగాయి. దాన్ని ముట్టుకున్నందుకు ఓ విధమైన జుగుప్సతో వళ్ళు జలదరించింది వాసవికి.

అలా కొట్టాల్సివచ్చినందుకు ఆమె గుండెలోపల ఎక్కడో తప్పు చేసానన్న భావన.

వాసవి గబుక్కున ముందుకు ఉరికినట్లు దిగబోయింది.

ముత్తు వాసవివైపు ఆందోళనగా చూసింది.

ఆ వెంటనే వాసవి కాళ్ళకి తన కాలు అడ్డం పెట్టింది. వాసవి పడబోయి నిగ్రహించుకుని దిమ్మెరపోయినట్లు చూసింది ముత్తువైపు.

అదుపులేని కోపంతో ఆమె శరీరం ప్రకంపించింది.

ఆమె చెయ్యి పడగలా లేచింది ముత్తుపైకి.

ముత్తు ఈసారి జాగ్రత్తగానే ఉంది.

విపరీతమైన వేగంతో తనపై దాడి చేయబోతున్న వాసవి చేతిని బలంగా పట్టుకుంది.

వాసవి ముత్తుని విసిరికొట్టాలని ప్రయత్నించే కొలది ఆ చెయ్యి వాసవి చేతిమీద బిగిసిపోతోంది.

పిచ్చి బలం అది.

ముత్తు ఏదో శక్తి పూనినట్లు వాసవి చేతిని గుంజుతూ మెట్లన్నీ ఎక్కేసింది.

వాసవి పెనుగులాడినా ముత్తు చేతినుండి తప్పించుకోలేకపోయింది.

కలుగులోని పాములా ముత్తు తనని మహా బలంతో పైకిలాగేస్తుంటే వాసవి భయభ్రాంతురాలయి వణికిపోసాగింది.

ముత్తు వాసవిని గదిలోకి త్రోసి గది గడియపెట్టేసింది. తలుపుకవతల వాసవి దిగ్భ్రాంతితో

ఇవతల ముత్తు నిలువెల్లా ఆయాసంతో వణికిపోతూ.

సరిగ్గా అప్పుడే అనంత్ మేడమీద కొచ్చి తలుపుకి జేరబడి వణుకుతూన్న ముత్తుని చూసాడు.

"మేడమ్ ఏరి?" అన్నాడు ముత్తువేపు చూస్తూ.

ముత్తు నిర్జీవంగా అనంత్ కేసి చూసింది.

ఏదో చెప్పాలనుకుంది కానీ విపరీతమైన ఆయాసం ఆమె మాటల్ని కప్పేసింది.

అనంత్ అర్థంకానట్లు చూసాడు.

"అంద దుర్మార్గన్ పోయింటనా?" ముత్తు ఆయాసంగా.

అనంత్‌కి ముత్తు మాట్లాడేదేమిటో అర్థంకాలేదు.

వాసవి అక్కడ లేదని అతడు క్రిందికి దిగబోయాడు. వాసవికి ఫ్లైట్ టైము దాటిపోయింది. ఆమెకిష్టమైతే మరో ఫ్లైయిట్‌కి బుక్ చేద్దామని ఆ విషయం చెప్పాలని వచ్చాడతను.

అతను రెండు మెట్లు దిగగానే "అనంత్" అంటూ వాసవి గొంతు కంగారుగా వినిపించింది.

అనంత్ తలయెత్తి చూసాడు.

ఎదురుగా వున్న గది కిటికీ ఊచలు పట్టుకుని వాసవి ఎర్రగా కందిపోయిన ఆమె ముఖం చూడగానే తప్పుచేసినట్లు తలదించుకున్నాడు అనంత్.

"సారీ మేడమ్ ఫ్లైట్ టైం దాటిపోయింది" అన్నాడు క్షమాపణ చెబుతున్నట్లు గొంతు తగ్గించి.

"ఆ సంగతి నాకు తెలుసు. ముందా డెవిల్‌ని పక్కకి తోసి గుమ్మం తలుపు తియ్యండి" అంది వాసవి ఆవేశంగా.

అనంత్ అర్థంకానట్లు చూసాడొక క్షణం. తిరిగి మెట్లెక్కి ఆ గది గుమ్మం వైపు చూసాడు.

ముత్తు తలుపుకి జేరబడి ఉంది.

అతనికి విషయం కొద్దిగా అర్థమయ్యింది.

ముత్తుని అతడు మెల్లిగా తప్పించబోయాడు.

ఊహూ కదలలేదు. తలుపుకి జేరబడి చేతులు విరిచికట్టినట్లుగా వెనక్కి పెట్టుకుని గడియని గట్టిగా పట్టుకున్న ముత్తుని చూసి అనంత్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఆమె రొప్పుతూ అతనికేసి పేలవంగా చూసింది.

అనంత్‌కి ముత్తు ప్రవర్తన విస్మయాన్ని కలిగించింది. అతను ముత్తుకి పిచ్చిగాని ఎక్కిందేమో అనుకున్నాడు.

వాసవి అటునుంచి తలుపుల్ని బాదుతూంది. అనంత్ ముత్తుని బలంగా పక్కకి నెట్టాడు. ఆ ఊపుకి ముత్తు తూలి కిందపడింది.

అనంత్ వెంటనే గడియతీసి ముత్తుని లేవనెత్తటానికి ఒక అడుగువేసి ముందుకి వంగాడు.

"ఆగు అనంత్" వాసవి పులిలా ఘర్జించింది. అనంత్ అదిరిపడ్డట్లుగా వాసవి వేపు చూసాడు.

వాసవి సుడిగాలిలా ముత్తువేపు ఉరికింది.

ఆమె చేతిలో పగబట్టిన కోడెత్రాచులా ఊగుతోన్న హంటర్‌ని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు అనంత్.

ఏం జరగబోతోందో ఊహించేలోపునే వాసవి చేతిలోని హంటర్ ముత్తు వంటిమీద నాట్యం చేసింది.

నాట్యం కాదది ప్రపంచాన్ని ముంచెత్తేముందు పరమశివుడు చేసే విలయతాండవం అది.

బుసలు కొడుతున్న ఆడనాగులా రెచ్చిపోతున్న వాసవికి అవాక్కయి చూసాడు అనంత్.

ఆ వెంటనే అతను "మేడమ్ ఆగండి" అన్నాడు.

వాసవి అతని పిలుపు వినిపించుకోలేదు. ఎంత కొట్టినా కసితీరని మనిషిలా ఊగిపోతూ ముత్తుని చావబాదుతోంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments